

IN MEMORIAM KELEMEN BALÁZS

Mély megrendüléssel tájékoztatjuk tisztelt Olvasóinkat és Kollégáinkat arról a fájdalmas veszteségről, amely a Magyar Dantisztikai Társaságot Kelemen Balázs váratlan és idő előtti halálával érte. Bár személyesen nem találkozott Vele mindegyikünk, mégis ismerjük, megismerhettük: ahányszor csak kezünkbe vesszük a Füzetek számait, nem tudjuk nem Őt látni abban a szakmai igényességben, amely mellett a kötetek egybehangzóan méltányolt borítója tanúskodik, és amelynek figyelemreméltó ízléssel és tudással megkomponált színvilága Balázs munkáinak (új, határokon túl is méltányolt fotótechnikai megoldásainak), mindenkori felfedező- és kísérletező kedvének és a képi világon átütő eredeti gondolatainak is hiteles tükré.

Balázs távozását talán egy olyan életérzés, léthangulat is siettethette, amely Jeszenyin soraiból árad:

*„Isten áldjon, engedj némán elköszönnöm.
Ne horgaszd a fejedet, hiszen
nem új dolog meghalni a földön,
és nem újabb, persze, élni sem.”*

E gondolatok vigasztalásra szánt szépsége megragadja ugyan az embert, de tudjuk, a szív ellen nehéz szót emelni. Az nem tudja megszokni a halált, különösen nem a hajótörést: számára minden fájdalom, mi ismétlődik, új marad. Mégse horgasszuk fejünket, inkább hajtsunk fejet Balázs emléke előtt, akinek nagy köszönettel tartozunk, és akinek *a Dante Füzetek jelen számát szenteljük*. És aki ott lesz minden elkövetkező számban is.

2009. július

**Magyar Dantisztikai Társaság
Szerkesztő- és Tudományos Bizottság**

